

МОЛОДАЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 39 (390).

П'ятниця, 31 березня 1961 р.

Ціна 2 коп.

БУДЬ ДИСЦИПЛІНОВАНИМ!

Первинна комсомольська організація колгоспу «Путь Октября» Онуфрїївського району об'єднує 80 членів ВЛКСМ. На початку минулого року комсомольці взяли на себе високі соціалістичні зобов'язання. Минав час, а все залишалось тільки на папері. Не було в організації дисципліни, організованості. Комсомольські збори проводилися рідко, більшість членів ВЛКСМ відносились до категорії «пасивних».

У серпні комсомольці обрали новий склад комітету. Роботу первинної організації очолив Микола Голобородько. Він людина не тільки слова, а й діла. Працює Микола електриком колгоспу, навчається заочно в інституті. Комітет комсомолу і його секретар багато зробили, щоб піднести авторитет первинної організації.

Комсомольці тепер не тільки беруть зобов'язання, а й дбають про їх виконання. Так, комсомольсько-молодіжна ланка дала слово зібрати по 70 центнерів кукурудзи з кожного гектара на площі 56 гектарів. Члени ланки дільно готуються до сівби. Вони вже вивезли на свою площу по 21 тонні перегною на гектар, заготовили курячий послід, попіл, підготували насіння, техніку.

Комсомольські збори тут проводяться регулярно при високій активності комсомольців. Життя організації стало цікавим. В комсомол вступає неспілкува молодь.

Там, де члени комітету комсомолу і, перш за все, секретар первинної організації дорожать високим довір'ям комсомольців, самі показують особистий приклад свідомої дисципліни, там ніколи не буде недисциплінованих юнаків і дівчат.

Взяти, наприклад, первинну комсомольську організацію Ново-Архангельської райспоживспілки. За даними райкому комсомолу в ній перебуває на обліку 35 членів ВЛКСМ. А на комсомольські збори з'являється менше половини. Рішення зборів, як правило, не виконуються. В січні лютому всі комсомольці не платили членських внесків, а в березні таких було 13 чоловік. Сталося це тому, що повз факти недисциплінованості байдуже проходить секретар ком-

сомольської організації Світлана Кльо-ва.

Дуже низька дисципліна комсомольців у первинній організації колгоспу імені Жданова, імені Літвінова, імені Куйбишева. Тут часто доводиться переносити збори з-за того, що не з'явилися комсомольці.

А райком комсомолу (секретарі А. Будник, О. Сороковий) зайняв роль реєстратора, спостерігача, не виховує у комсомольських активістів почуття високої відповідальності за доручену справу.

Неправильно роблять Ульяновський, Петрівський, Хмельський райкоми комсомолу, коли миряться з тим, що більшість секретарів первинних організацій щомісячно не звітують по членських внесках, а гроші, зібрані у комсомольців, довгий час носять в кишені або зберігають в шухлядах. Так було у секретаря первинної організації Хмельської РТС Ліди Чушенко. На жаль, такі факти непоодинокі.

Вожаки молоді, кожний комсомолец завжди повинен пам'ятати і виконувати вимогу Статуту ВЛКСМ — суворо додержувати комсомольської дисципліни, однаково обов'язковою для всіх членів комсомолу, брати активну участь в роботі первинної організації, швидко і точно виконувати її завдання, доводячи будь-яку розпочату справу до кінця.

Обов'язок міськомів, райкомів ЛКСМУ роз'яснювати активістам і всім комсомольцям вимоги статуту ВЛКСМ. Треба справу поставити так, щоб жодний факт порушення виробничої і комсомольської дисципліни не проходив без обговорення колективу, щоб не було жодного комсомольця, який би не був залучений до повсякденної участі в роботі організації, до виконання тих великих завдань, які стоять нині перед комсомолом.

Високу внутрішню гідність, доблесть, чесність, благородство душі, чисту совість, почуття обов'язку, відповідальності, високої свідомої дисципліни перед своїм колективом, перед суспільством — такі комуністичні риси виховують в тобі, юний читачу, Ленінський комсомол, Комуністична партія.

ДІЛОВА РОЗМОВА ПРО ЗАВДАННЯ ПРЕСИ І РАДІО

28 березня в місті Кіровограді відбулася нарада працівників преси і радіо, робітничих, сільських та юних кореспондентів області. Учасники наради активно, по-діловому взяли участь в обговоренні доповіді секретаря обласного комітету партії т. Сергієнка С. З. про завдання журналістів, сільських, робітничих та юних кореспондентів Кіровоградщини у боротьбі за виконання рішень січневого Пленуму ЦК КПРС, дальшому поліпшенню ідеологічної роботи.

По всій країні широко розгорнулось передз'їздивське соціалістичне змагання. Сотні новаторів виробництва, передовиків колгоспного села з небувалою енергією включились у боротьбу за створення повного достатку продуктів сільського господарства.

— За останній час, — сказав у своєму виступі позаштатний кореспондент «Молодого комунара», обліковець тракторної бригади колгоспу імені Кірова Ново-Архангельського району В. Кузьменко, — наші газети стали частіше показувати досвід передовиків сільськогосподарського виробництва, пропагувати нові методи їх праці. Проте хотілося, щоб на сторінках газет

більш регулярно висвітлювалась ратхненна праця розвідників майбутнього — членів бригад і ударників комуністичної праці, щоб цифри і факти не закривали велич і красу людини праці.

На трибуні — ударник комуністичної праці, фрезерувальник заводу «Червона зірка» В. Белімов. Активний робітник обласної газети розповідає про нову техніку, яку зараз підготували червонозорівці для працівників сільського господарства. Багато робітників заводу, говорить В. Белімов, виступають ініціаторами добрих починань, пропонують цінні нововведення. Але буває, що про цих людей ми нерідко наспіх інформуємо читачів, глибоко не розкриваючи їх досвід роботи, не показуємо, як підхоплення цей досвід на інших підприємствах.

— Самому робітничому в місті добиватися дійовості гострих критичних матеріалів, — такою думкою був проінтятий виступ голови Березово-Балківської сільради Вільшанського району І. Котовського. Він підкреслив також, що обласне радіо, а також обласні та районні газети повинні більш гостріше ставити, ширше розкривати на-

арілі питання сільськогосподарського виробництва.

В обговоренні доповіді взяли участь редактор стіннівки колгоспу імені Карла Маркса Устимівського району А. Шульженко, редактор обласної газети «Молодий комунар» П. Марченко, тесляр будівельного управління № 3 м. Олександрії Є. Ларіонов, редактор обласної газети «Кіровоградська правда» В. Сторожук, головний редактор обласного радіо А. Сухачов та інші.

Виступаючи закликали всіх робітників та юнкорів області завжди бути серед тих, хто в полі і на фермі самовіддано бореться за створення у країні достатку продуктів, з любов'ю і повагою писати про передових людей, влучно спрямовувати гостре перо газетяра проти ледарів, дармоїдів, п'яниць, проти тих, хто заважає нашому рухові вперед.

Учасники наради робітничих та юнкорів області надіслали вітальні листи Центральному Комітетові КПРС та Центральному Комітетові КП України.

На нараді прийняте звернення до всіх робітничих, сільських та юних кореспондентів області.

В. КОТЛОВ

І. КЛОЧКО

Новими трудовими звершеннями зустрінемо День радянської молоді! До всіх свинарів і свинарок області Відкритий лист передових свинарів Ново-Українського району

Січевий Пленум Центрального Комітету рідної Комуністичної партії окри- лив сільських трудівників, надихнув ім нові сили, завзяття. З небувалим розмахом закиїло змагання за використання внутрішніх можливостей для збільшення виробництва зерна, молока, м'яса та інших сільськогосподарських продуктів. У пресі і по радіо дзвінко лунають голоси юних патріотів, які стають «маяками», що освітлюють шлях до нових трудових звершень.

У документах січевого Пленуму ЦК КПРС та в рішеннях молодіжних форумів наводяться яскраві приклади героїчної боротьби молодих творців матеріальних благ, багатостенників і тисячників, які практичними трудовими ділами наближають комуністичне завтра.

Ми теж вирішили не стояти осторонь всенародного походу за дальший розвиток сільського господарства. Наш район поки що відстає з виробництвом м'яса. І тому кожен з нас дає урочи- сте слово за рік відгодувати по 1000—1700 голів свиней вагою по 80—90 кілограмів кожна. Це становитиме по 30—35 центнерів свинини на кожні сто гектарів орної землі. Кожен з нас уже реалізував державі більш як по 100 центнерів свинини. На відгодівлі тепер перебуває у групах по 150—200 голів молодняка. Цих свиней вагю по 100 кілограмів здамо десь перед традиційним святом радянської молоді.

Звичайно, наші успіхи багато в чому залежатимуть від тих працівників ферм, які передаватимуть на відгодівлі поросят. З тваринниками, які доглядають маточне поголів'я, ми працюємо у тісній взаємодії, і вони стараються планомірно і в потрібній кількості поповнювати відгодівельні групи. Свинар Володимир Кобець з колгоспу імені Шевченка уже одержав по 8 ділових поросят від кожної свиноматки. В цілому ж по колгоспу одержано 560 поросят, а до кінця травня їх буде 1500. Колгосп імені Орджонікідзе в травні матиме 980 голів молодняка. Отже, база для виконання наших високих зобов'язань буде забезпечена.

Робота свинаря-тисячника складна і дуже відповідальна. У разовій відгоді- вельній групі — 300—350 і більше тва-

рин. Всіх їх треба своєчасно нагодувати, причому кормами в такому наборі, щоб мати найбільший ефект. Над цим ми теж замислюємося. Які б не були складні погодні умови, але ми добиваємося, щоб у раціоні були і багаті перетравним білком концентрати та консервовані качани кукурудзи, і вітамінне січне борошно та цукрові буряки. Набір таких кормів дає можливість добовий приріст кожної голови доводити до 400—450 грамів. А влітку, коли буде вдалась зелених кормів, особливо трав бобових, приріст живої ваги на кожну голову становитиме не менше як по 550—600 грамів.

Однак треба визнати, що працювати нам доведеться поки що в складних умовах. В колгоспах немає типових приміщень, відсутня механізація. Це значно ускладнює роботу. Та труднощі нас не лякають — не вперше з ними зустрічаємось. Нас окрилює, кличе вперед запалюючий приклад Леоніта Лукашевського. Він вирішив до дня відкриття XXII з'їзду КПРС відгодувати і здати державі 1450 голів свиней. Зобов'язання, звичайно, немале. Але хіба воно не під силу і для нас, ново-українських тваринників? Адже ми — ровесники Леоніта, і сил та енергії у нас теж не менше.

Теж сміливіше візьмемося за відгоді- влю укрупнених груп тварин. Ми стаємо в ряди тисячників і на ділі доведемо, що будь-яке завдання рідної Комуністичної партії нам під силу, що ми практичними ділами виправдаємо її високе довір'я.

25 червня — День радянської молоді. Давайте ж підготуємо цьому радісному святу юності свої гідні трудові подарунки. До цього дня ми даємо урочи- сте слово — зняти з відгодівлі по 320—370 голів свиней.

Закликаємо всіх свинарів області на- слідувати наш приклад.

Порядуємо любимою матір-Вітчизну новими перемогами в труді!

Віталій КОТЛОВ,
свинар колгоспу імені Орджоні- кідзе,

Іван КЛОЧКО,
свинар колгоспу імені Шевченка.
Ново-Український район.

Закінчується обмін старих грошей на нові

Постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про зміну масштабу цін і заміну старих грошей новими грошми було встановлено, що гроші старого зразка обов'язкові до приймання по 31 березня 1961 року включно.

Міністерство фінансів СРСР і Правління Державного банку СРСР доводять до відома населення, підприємств, організацій, установ, колгоспів, сільських Рад, поштових підприємств

і ошадних кас, що прийман- ня грошей старого зразка в усі види платежів та їх об- міни закінчуються 31 березня 1961 року.

Розмінна монета вартістю в 1, 2 і 3 копійки карбуван- ня до 1961 року, як це встановлено постановою ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, залишається в обігу і в дальшому обов'язкова до приймання в усі платежі за номіналом нарівні з новою монетою цих вартостей.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

О. В. ГІТАЛОВ
РАДИТЬ ДРУЗАМ
ЧУДЕСНИЦІ.

* * *
ВЕРШИННІ
СКОРЯЮТЬСЯ
ЗАВ'ЯТИМ.

* * *
Вісті з піонерських
дружин.

* * *
Історія пам'ятника.
* * *

Спортивні новини.

Університет друзів гудесниць

ЗАВДАННЯ ПОСИЛЬНЕ ДЛЯ ВСІХ

НАША тракторна бригада змагається з багатьма механізаторами України та Російської Федерації. Зараз, коли перед хліборобами республіки стоять великі завдання: виростити на трьох мільйонах гектарів по 50 центнерів зерна кукурудзи, механізатори знову вийшли на передній край боротьби за врожай.

Завдання рідної партії посилює для всіх механізаторів Кіровоградщини. Ми на власному досвіді переконалися: на наших землях можна вирощувати високі врожаї кукурудзи. Наприклад, в минулому несприятливому для землеробства році, ми все ж досягли непоганих результатів у вирощуванні королеви полів та зниженні її собівартості. Кожен гектар посіву видав по 31,7 центнера сухого зерна та по 300 центнерів зеленої маси. Один центнер зерна обійшовся в 47 копійок, а силосної маси — в 7 копійок (у новому масштабі цін).

Це нас радує. Добилися ми цього за рахунок комплексної механізації всіх процесів вирощування кукурудзи та завдяки підвищенню врожайності.

ОСНОВА ВРОЖАЮ ЗАКЛАДАЄТЬСЯ ВОСЕНІ

НА багаторічному досвіді ми переконалися, що про створення сприятливих умов для нормального розвитку рослин кукурудзи треба дбати з осені, тобто зразу ж після збирання культур, які передують їй у сівозміні. Найкращим попередником є озимі колосові та цукрові буряки.

Зразу ж після збирання зернових ми провадимо лущення стерні. В кінці серпня ці площі оремо на зяб, одночасно вносячи на кожний гектар по 4—6 тонн гною.

Закінчивши оранку, провадимо осінню культивування ґрунту. Цим знищуємо бур'яни, що проросли, і одночасно розпушуємо ґрунт. Прокультивовані площі, як правило, мають навесні більші запаси вологи.

ПОСІЄШ ВЧАСНО — ВРОДИТЬ РЯСНО

НАВЕСНІ, це чекаючи підсихання великих масивів, вибірково закриваємо вологу.

Під першу культивування, яку робимо одночасно з культивуванням під ранні колосові культури, вносимо ще по 4—6 тонн гною-сіпцю на кожний гектар. Вдруге культивуємо ґрунт безпосередньо перед сівою на глибину загортання насіння.

Сівбу розпочинаємо на початку травня при температурі ґрунту 10—12 градусів. Глибина загортання насіння — 10—12 сантиметрів. В цю найвідповідальнішу роботу включаються всі комплексні механізо-

вані ланки, оснащені всім необхідним знаряддям. Наприклад, за ланкою у складі трактористів Д. Шалігіна та І. Гарашенка закріплено трактор «МТЗ-2», навісну сівалку «СКГН-6», навісний культиватор, рослинороздільник «КРН-4,2», а для виконання транспортних робіт — тракторний саморозвантажувальний причеп «ПТС-3,5». Такі ж механізми закріплюються і за іншими ланками.

Велику увагу приділяємо розміщенню гнізд правильними квадратами і висіву в кожне гніздо на потрібну глибину заданої кількості зерен. Сівалку «СКГН-6» обов'язково пускаємо впоперек поля, бо вона копіює рельєф, і тому неправильно розміщуються гнізда. Всі площі під кукурудзу засіваємо прокаліброваним гібридним насінням сорту «ВІР-42» першого

Сівбу закінчуємо за 7—8 днів. Найвигіднішим (у розумінні зменшення затрат праці) виявився агрегат з навісною сівалкою «СКГН-6». При його роботі на гектар посіву затрачається 0,06 людино-днів, що складає на 100 гектарів 6 людино-днів. Всі сівалки обладнуємо туковисівними пристроями для одночасного внесення в ґрунт суміші органомінеральних добрив.

РУЧНУ ПРАЦЮ — В АРХІВ

РОБОТИ по обробітку посівів провадимо тільки механізмами. Через три—чотири дні після сівби робимо досходове, «сліпе боронування», а у фазі 2—3 листочків — повторне суцільне боронування сходів.

У період догляду за посівами провадимо три міжрядних обробітки з культивацією площ в двох напрямках. Перший обробіток в основному спрямований на знищення бур'янів. Під час другого, крім прополювання, вносимо в рядки мінеральні добрива, а при третьому — переважно розпушуємо ґрунт в міжряддях.

Зараз наші спеціалісти і механізатори розробляють технологічні карти. В них передбачаються заходи по підвищенню врожайності і зниженню собівартості зерна та зеленої маси кукурудзи для кожного поля окремо. Особливу увагу звертаємо на скорочення строків збирання і затрат праці.

* * *

УНИЦІНЬОМУ році наша бригада вирощуватиме кукурудзу на 1100 гектарах. Обіцяємо зібрати по 50 центнерів зерна та по 350 центнерів зеленої маси з кожного гектара. Таке завдання, наголошуючи ще раз, посилює для всіх механізаторів області.

Тож не бійтеся труднощів, молоді друзі, сміливо дерзайте, і ви обов'язково виграєте велику битву за високий врожай кукурудзи на великих масивах!

О. В. ГІТАЛОВ,
двічі Герой Соціалістичної Праці, бригадир тракторної бригади колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Ново-Українського району.

Таня Ярова виступила передовою комуняркою

Таня Ярова приступила до роботи

22 березня ц. р. в нашій газеті було надруковано лист телятнички колгоспу імені Калініна Ульяновського району Т. Ярової «Допоможіть виконати зобов'язання». В ньому йшлося про те, що Т. Ярова після повернення з пленуму ЦК ЛКСМУ залишилась по суті без роботи. Тривалий час їй не виділяли поголів'я молодняка, створюючи цим самим штучні перешкоди для виконання взятого нею зобов'язання — випоїти протягом року 150 телят і довести щодобовий приріст кожного з них до кілограма. Зоотехнік О. Бойчук неодноразово обіцяв виділити телят, але далі розмов справа не йшла.

Як повідомив редакцію секретар парторганізації колгоспу З. О. Вечур лист Т. Ярової обговорювався на партійних зборах. Зоотехнік Т. Бойчуку вказано на неправильне ставлення до передової телятнички. Свою помилку він визнав.

25 березня Т. Ярова приступила до роботи. Зараз в її групі 16 телят. Найближчим часом група буде доведена до 70 голів молодняка.

БІЛЬШЕ двох років тому прийшла Галина на ферму, щоб замінити свою старшу сестру.

Нині Галина — уже досвідчена доярка. За прикладом Марії Харитонівни Савченко вона взялася доглядати 20 корів. Кожна з них дає щодоби по 9—10 літрів молока, а рекордистка «Частушка» — по 22 літри.

На знімку: передова доярка колгоспу імені Крупської Олександрівського району Галина ШПИЛЬОВА.

Фото А. Діброва.

МИ-НАПОГОТОВІ

У МИНУЛОМУ році механізатори першого відділку радгоспу «Устимівський» за почином одеських трактористів-швидкісників обробляли посіви кукурудзи на підвищених швидкостях. При такому методі зменшилась потреба в агрегатах, ущільнено строки букетування та міжрядного обробітку посівів, зекономлено пального та мастильні матеріали.

Ініціаторами швидкісного водіння тракторів виступили Олександр Рожков, Микола Яковлев, Яким Журжій, Степан Наунич. Змінні завдання вони перекидали у півтора—два рази, причому якість їх роботи була бездоганною.

Були, звичайно, трактористи, які в погоні за темпами допускали брак, пошкодження рослин. Безперечно, траплялося це не від умисності, а від недосвідченості. Тому роботу на підвищених швидкостях ми дозволили тільки кращим, сумлінним механізаторам. Таке заохочення виявилось хорошим засобом підвищення кваліфікації людей, їх виробничої дисципліни.

У цьому році ми вирішили ще ширше застосувати роботу машин на високих швидкостях.

Досвідчені швидкісники Микола Яковлев і Яким Журжій стали на чолі механізованих ланок. За ланками закріплена площа — по 450 гектарів за кожного. Всі процеси вирощування — від сівби до збирання — виконуватимуться без застосування ручної праці. Виняток становить лише ділянка гібридної кукурудзи. На допомогу механізаторам тут придуть робітничі радгоспу.

Органічні добрива повністю вивезені в поле. Тепер механізовані ланки розкидають гній-сіпєць по площі, де висіватиметься кукурудза. Вже удобрено 250 гектарів з розрахунку по 10 тонн на кожний гектар. Цю роботу виконують самі ланкові своїми тракторами з новорозкидачами. Вантажання гною теж механізоване.

І. БРАЙЧЕНКО,
керуючий I-м відділком радгоспу «Устимівський».

ЮНАКИ і дівчата нашого колгоспу вже мають чималий досвід вирощування високих врожаїв кукурудзи. В минулому році, наприклад, у першій комплексній бригаді було одержано по 38 центнерів сухого зерна качанистої на кожному з 150 гектарів і на площі 50 гектарів, де сіялась гібридна кукурудза сорту «ВІР-42», — по 56 центнерів. Як ми добились такого врожаю?

Секретів особливих немає. Насіння висівали у добре прогрітий ґрунт. Обробіток здійснювалось у двох напрямках. Вчасно і якісно провели глибоке рихлення. Словом, королевські почесті віддавали чудесниці сповна. І щедро удобрявали ґрунт. Та і сіяли по добрих попередниках — озимій пшениці і картоплі.

Маючи добру практику ще з минулого року, наші комсомольці сміливо взяли тепер за вирощування високого врожаю королеви полів. Комсомольські ділянки тепер займають не 100 гектарів, як це було у 1960 році, а 200. І мета у

БОРОТИСЯ ЗА ВРОЖАЙ ТАК, ЯК ЛАНКИ ДІНИ СТЕЦЕНКО І ЛІДИ БОРИСЕНКО! „ШВИДКІСТЬ ПЛЮС ЯКІСТЬ!“ —

ТАКИЙ ДЕВІЗ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ
РАДГОСПУ «УСТИМІВСЬКИЙ»

Вершини

СКОРЯЮТЬСЯ ЗАВЗЯТИМ

молодих кукурудзодів така: на кожному гектарі не менше 50 центнерів чудесниці взяти. Буде, обов'язково буде такий урожай! Звідки така впевненість? Уже зліт говорять, що політ буде успішним. Комсомольські агрегати Григорія Завалки і Миколи Борніченка, ланки Діни Стеценко і Ліди Борисенко дружно взялися за діло.

Взяти хоча б удобрення ґрунту. Подбали комсомольці по-господарському про це. Ударно попрацювала створена у нас бригада по вивезенню перегною. Жодного погожого дня не упустити — цим прагненням жили трактористи Іван Панкратій і Василь Бурлаченко, шофери Вадим Шев-

ко, Микола Мороз і Василь Богдан, члени бригади Олександр Лебедик, Андрій Голуб, Володимир Піддубний та інші. І результати їх наполегливої праці славі: понад 12 тонн перегною вивезено на кожен гектар.

Але цього ще замало для одержання високого врожаю. Потрібно дбайливо зібрати зерно. Та зуміють доглядати посіви і вчасно все це зробити наші неспокійні, завзяті у праці молоді кукурудзодів.

І. КОЛІСНИК,
бригадир першої комплексної бригади колгоспу імені Калініна Добровеличківського району.

Ділянка 6, ґрунт удобрено

П'ЯТЕРО дівчат і сім хлопців, об'єднавшись в комсомольсько-молодіжну бригаду, працюють у Компаніївській міжколгоспній будівельній організації. Серед них зовсім юний Дмитро Шинкаренко — вчорашній десятикласник. І вольовий, енергійний Володимир Коваленко, в недавньому воїні, і такі роботящі й веселі дівчата, як Марія Джамая, Раїя Чорна та інші. Вони споруджують цегельний завод.

На ознаменування ХХІІ з'їзду КПРС молодь цієї бригади вирішила взяти підвищене зобов'язання: своїми силами посіяти, виростити і зібрати кукурудзу на площі 30 гектарів у місцевому колгоспі імені Держинського.

Молодим будівельникам вже виділено площу і вони її тепер старанно удобрюють, щоб не менш як по 50 центнерів зерна качанистої зібрати з кожного гектара.

В. ЦВЯХ,
керівник корпусу «Молодого комуняра».

СЛУХАЧІ БЕРУТЬСЯ ЗА ПІДРАХУНКИ

Якось на зборах комсомольці артіль імені Шевченка заговорили про шляхи зниження собівартості центнера сільськогосподарської продукції. Виступали один за одним, виголошували загальні фрази. Тоді втрутився в розмову голова колгоспу Микола Тихонович Ільченко. Він почав з того, що поставив комсомольцям декілька запитань:

— Який дохід у нашому колгоспі дає гектар орної землі? Яка собівартість центнера м'яса, одного літра молока і десятка яєць?

В залі були механізатори, доярки, свинарки, ланкові — ті, хто безпосередньо працює в провідних галузях колгоспного виробництва. Ніхто з них не міг відповісти на запитання. Тоді ж більшість висловила бажання організувати економічне навчання колгоспної молоді, ширше пропагувати сільськогосподарські знання, досвід майстрів рільництва і тваринництва.

Партійна організація артіль схвалила пропозицію комсомольців і запропонувала мені вести гурток по вивченню економіки колгоспного виробництва. Я взявся з охотою, бо хоч працюю вчителем, але маю намір вступити на заочний відділ Української сільськогосподарської академії.

При зустрічі з молодими

пропагандистами мені не раз доводилося чути, як де-хто з них нарікає на комітет комсомолу, на секретаря: не забезпечують, мовляв, відвідування політгуртка. Буває й таке, скаржаться вони, що заняття зривається, бо з'явилися тільки 4—5 слухачів. Під час цих розмов я згадував своє перше в житті заняття.

Підготував розгорнутий конспект. Прийшов на заняття, відмітив у списку, хто присутній, і почав читати. Чомусь боявся бодай на мить відірватися від своїх записів. Нарешті закінчив. Запитав не було. Подумав собі: «Значить, добре прочитав — усе ясно». Яке ж було моє здивування, коли прийшов на друге заняття: більше половини слухачів не долічився. Запитую в секретаря комсомольської організації: в чому справа? Виявляється, всі дома, а чому не з'явилися — не відомо.

Наступного дня поговорив з кожним, кого не було на занятті, і прийшов до висновку: ні в якому разі не можна читати лекцію по тексту, треба розповідати, причому, обов'язково пов'язувати тему з життям молоді колгоспу.

До наступного заняття готувався довго. Мені хотілося уяснити не тільки теоретичні положення даної теми, але й логічно зв'язати її з роботою моло-

ді. Прийшло навіть більше, ніж було записано в політгурток. У своїй розповіді я використовував приклади з творів художньої літератури, кінофільмів, газет, журналів, з життя свого колгоспу. Такий метод проведення заняття сподобався слухачам, і вони надалі регулярно стали відвідувати заняття.

Навчання в політгуртку змушує слухачів задуматися над тим, як домогтися зниження собівартості одиної продукції. Пригадував, якось після одного заняття секретар комітету комсомолу Петро Гавриленко підійшов до мене і каже:

— Знаєте, Іване Яковичу, на комсомольських зборах ми обговорювали питання про шефство комсомольців над птахівництвом артіль. Хіба можемо миритися з тим, що яйце у нас не просте, а «золоте».

З тієї розмови я дізнався, що комсомольсько-молодіжна бригада будівельників взялася за літо збудувати типові приміщення для птлиці, що на зборах знайшлися ентузіасти, які попросили направили їх на ферму пташницями.

Зараз ми вивчаємо документ січневого Пленуму ЦК КПРС. Кожного разу розгортається жваве обговорення матеріалів Пленуму в тісному зв'язку з колгоспним виробництвом. Молоді трудівники нашого села взяли на себе підвищені зобов'язання і підкріплюють їх практичними діями. Наприклад, комсомольсько-молодіжні ланки Раїси Малафії, Павліни Нігаї, Меланії Буць торік виростили по 40 центнерів кукурудзи в зерні з кожного гектара, а в 1961 році зобов'язалися зібрати по 50—55 центнерів зерна з кожного гектара на площі 25 гектарів. Вони підготували насіння, заготовили попіл, курячий послід, вивозять на свої площі перегній.

Тепер я впевнений, що міне рік, другий, і слухачі політгуртка — молоді колгоспники, самі вміють рахувати кожну колгоспну копійку. Приємно також усвідомлювати, що росте хороша зміна нашим господарникам. Саме їм, молодим, енергійним, в недалекому майбутньому доведеться очолити провідні ділянки, економічно вести господарство артіль.

І. ГУЛІКА,
пропагандист.
Ново-Архангельський район.

Ю. КАМІНСЬКИЙ,
Кіровоградський цукроремтест.

КАЗАХСЬКА РСР. Дев'ятикласниця Актюбінської середньої школи № 18 Ольга Луньова листується з учнями інших країн. Пише Олі У Ба-шен з Пекіна, Матіос Бланк з Лейпцига. Одержує дівичні листи і з Румунії, Індії, Кореї. Учні розповідають їй про своє життя, про свої плани після закінчення школи, шлють сувеніри.

В свою чергу Оля теж не забуває поділитися з ними своїми новинами.

На знімку: Ольга ЛУНЬОВА (в центрі) читає листи, одержані від зарубіжних друзів, своїм подругам Світлані КОПИТО (зліва) і Галі БІБЕР. Фото Д. КАРАЧУНА.

☆ РАДА піонерської дружини Озерської середньої школи Ново-Георгіївського району провела збір, на якому було прийнято рішення: взяти шефство над молодняком тваринницької ферми третьої бригади колгоспу імені Жданова. Рішення піонерського збору вже здійснюється.

П. ПОЛЯРУС,
учень Озерської середньої школи.

☆ ПІОНЕРСЬКА ДРУЖИНА імені Л. Голякова вирішила зустріти ХХІІ з'їзд КПРС хоршими показниками в навчанні та суспільно-корисній роботі. В цьому школярам пообіцяли допомогти їх шефи — комсомольсько-молодіжна зміна А. Шкурія з гірничої дільниці будівельного управління № 1 тресту «Дмитроввуглерозріз». На лінійній-зустрічці піонери уклали з робітниками договір на соціалістичне змагання.

Л. БИКОВ,
секретар первинної комсомольської організації гірничої дільниці.

Є. КОТОК,
старша піонервожата Балахівської середньої школи-інтернату.

☆ АРТІЛЬ імені Кірова — одна з передових в Ново-Архангельському районі. Багато уваги приділяє вправлінню колгоспу вихованню

дітей, підтримує постійні зв'язки із школою. Артіль закінчує будівництво восьмирічної школи. В знак вдячності п'ятикласники Ганнівської восьмирічки на одному з піонерських зборів обрали голову артіль Д. Вишиваного почесним піонером загону. Проведення піонерських зборів на тваринницькій фермі чи в польовому стані колгоспу ввійшло тут в традицію.

В. КУЗЬМЕНКО,
обліковець тракторної бригади колгоспу імені Кірова.

☆ КОМСОМОЛЬЦІ і піонери середньої школи № 6 м. Олександрії за місяць зібрали близько 10 тонн металолому.

В. МЕРЕЖКО,
секретар комітету комсомолу школи.

Учні відділу вчителів праці Олександрійського педагогічного училища успішно проходять педагогічну практику. На «відмінно» провів уроки у місцевій середній школі № 10 п'ятикурсник Леонід Швець.

На знімку: Леонід ШВЕЦЬ веде урок з слюсарної справи у п'ятикласників. Фото В. ХОРУЖОГО.

Школа в саду

ШОВЕСНИ околиця села Селіванового вбирається у білі та білорозжеві квіти. В цю пору школи майже не видно. Вона вся утопає в цвітінні шкільного саду.

Та не завжди так було. Садові всього лише три роки. Ті, хто кінчають зараз 8-й клас, пам'ятають, як восени 1957 року трактор-велетень руйнував чагарникову хащу, як після уроків всі штурмували корчі, прибирали подвір'я, копали ямки.

Минула зима. Садилі деревця швидко, щоб не пересихав ґрунт. Піонерам допомагали їх друзі — комсомольці місцевого колгоспу імені Карла Маркса. Вони возили воду для поливання саджанців, обробляли мінеральні.

На трьох з половиною гектарах розкинувся шкільний сад. Тепер піонери називають його Мічуринським. Тут вони пізнають справжню красу природи, роблять свої перші дослідження. 14 колишніх юних мічуринців вже закінчили сільськогосподарський технікум.

В. БУРЛАЧЕНКО,
інструктор Устимівського району ЛКСМУ.

ЮНІ ДРУЖИННИКИ

ПРИ ДИТЯЧІЙ кімнаті міськвідділу міліції майже півроку діє штаб юного дзержинця. У вільний від навчання час та у вихідні дні члени піонерського патруля чергують по місту. Їхній обов'язок — слідкувати за санітарним станом міста, за поведінченням школярів, а коли є необхідність, то й дорослим нагадати про порядок.

Понад 100 піонерів міста стали юними дзержинцями. До їх загону влилися й ті, хто ще недавно порушував порядок. Належав колись до таких і шестикласник середньої школи № 15 Сергій Гробко. А сьогодні він сумлінно патрулює в кінотеатрах, на вулицях.

Корисну справу розпочали школярі міста. Треба тільки, щоб її послідовно розвивали працівники міськкому комсомолу і міліції.

А. ЧЕРНОВ.
м. Кіровоград.

Почесний рапорт

В той день по закінченню лекцій ніхто не пішов додому. Групами збиралися в найбільшій аудиторії, де повинні були відбуватися тематичні комсомольські збори «Рапортуємо бригаді комуністичної праці».

Та ось на порозі з'явилися гості — бригада комуністичної праці А. Рабіновича з агрегатного заводу.

Один за одним комсорги груп медичного училища рапортували робітникам про свої успіхи. І недоліки не приховували.

Нарешті слово бере бригадир А. Рабінович:

— Наша бригада відмовилася від контролера, бо працюємо всі з точністю до однієї тисячної міліметра; відмовилися від прибиральниць. Зараз у цеху в нас світло, чисто, на вікнах — квіти. Одноголосно виступили ми за ліквідацію навіть самого виразу «брудний робітник».

На закінчення А. Рабінович висловив бажання підтримувати зв'язок з учнями

і викликати на змагання одну з груп. Така честь випала другій фельдшерській групі 4-го курсу.

Цікаво, урочисто пройшли збори, на яких народилася дружба двох колективів: учнівського і робітничого.

Л. МОЖИРОВСЬКА,
А. ГЕТЬМАН,
учні Кіровоградського медичного училища.

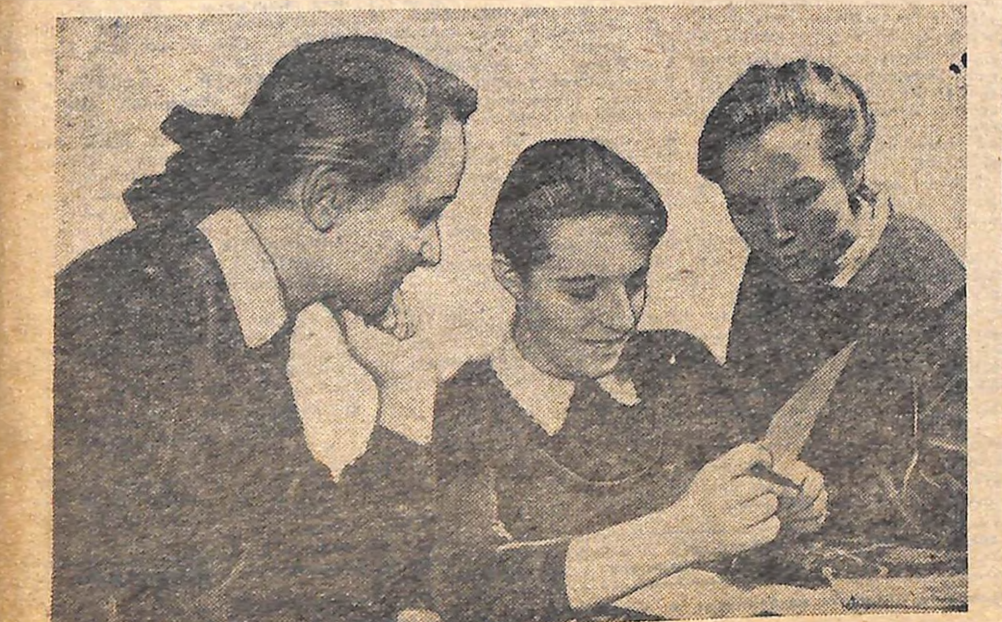
В труді зростаємо

У РОЧИСТИМ був для нашого підприємства день 6 листопада 1960 року — день народження нашої першої комуністичної бригади.

Бригадир, кадровий робітник К. М. Токарев, сказав на радіощах:

— Сьогодні я немов помолодшав років на десять. Почуваю себе майже таким бадьорим, як Володимир Сліпченко.

Останні слова викликали у робітників приязні посмішки. Кожен знав, що не так-то легко увігнатися за Сліпченком. Відразу ж після школи прийшов на підприємство цей жвавий хлопець і облюбував собі спеціальність слюсаря-моториста. Скоро на дошці показників проти його прізвища стали з'являтися цифри 180, 190. Але навіть такі високі показники не заспокоювали Володимира. У вільний час він любив, зупинившись біля радикально-свердлильного верстата, спостерігати за роботою робітника. Свердління тоді було якраз

На знімку: Ольга ЛУНЬОВА (в центрі) читає листи, одержані від зарубіжних друзів, своїм подругам Світлані КОПИТО (зліва) і Галі БІБЕР. Фото Д. КАРАЧУНА.

БУДУТЬ МОЛОДІ МАЙСТРИ!

ДВА ДНІ в Кіровоградському спортивному залі заводу «Червона зірка» проходили змагання особистої першості обласного центру з художньої гімнастики. Відрадно є те, що вперше в змаганнях виступали учасниці за програмою майстрів спорту СРСР. Сильнішою тут виявилася здібна гімнастка — учениця шостого класу школи № 11 Людмила Михайлова. Вона набрала 52,95 бала. Норматив майстра спорту — 54 бала. На другому місці учениця сьомого класу школи № 18 Тая Тихонова — 48,05 бала.

Серед першорозрядниць не мала собі рівних учениця дев'ятого класу школи № 19 Н. Черкаєва — 42,25 бала. На другому місці учениця шостого класу школи № 11 Людмила Слободянюк — 40,25 бала.

На наш погляд недоліком є те, що в першості брала участь невелика кількість гімнасток. Це свідчить про те, що цьому красивому виду спорту ще в недостатній мірі приділяється увага з боку добровільних спортивних товариств і відомств.

м. Кіровоград.

Т. ВІКТОРОВ.

Переможці визначилися

Двадцять три команди, які входять до заліку спартакіади Кіровоградського заводу «Червона зірка», брали участь в змаганнях з баскетболу. Найсильнішими спортсменами серед жіночих команд виявилися баскетболістки третього механо-складального цеху. Вони не зазнали жодної поразки від своїх суперниць.

Напружено проходила фінальна зустріч за звання чемпіонів заводу серед чоловіків між інструментальним і енергетичним цехами. Перемогу з рахунком 71:59 здобув інструментальник.

На знімку: баскетбольна команда інструментального цеху заводу «Червона зірка». (Зліва направо): Борис Недобора, Борис Швець, Віктор Кравченко, Сергій Крючков, Юрій Золотаров, Давид Дородний, Віталій Смиченко, Олександр Смирнов.

В. ТВЕРДОСТУП.

Фото В. БОНДАРЕНКА.

ПЕРШОРОЗРЯДНИКИ

БУЛО це два роки тому. До тренера І. К. Руссо, низького міцного складу чоловіка з плечима в сажень, підійшов чотирнадцятирічний юнак. Глянув у вічі тренеру і несміло сказав:

— Я до вас. Хлопці кажуть: звернись до Івана Костянтиновича. Він порадиць. От і...

— Що ж, друже, зачекай ось кілька хвилин, поки дам завдання своїм хлопцям і поговоримо.

Розмовляли довгенько. Декілька разів він, Григорій, повторював, що твердо вирішив тренуватися в секції з класичної боротьби.

А чому саме цей вид спорту обрав?

— Бо найбільше до вподоби. Ось вже всю літературу з бібліотеки спортшкола перешли про майстрів... Теоретично всі прийоми і правила боротьби знаю.

Так Григорій Згонник почав відвідувати улюблену секцію. Тоді був у шостому класі і після уроків тричі на тиждень регулярно ходив на заняття. Доводилося багато працювати над собою. І ось в травні 1959 року він стає чемпіоном області серед юнаків у найлегшій вазі. Перше місце займає й наступного року. На його грудях з'являється значок другорозрядника.

Нинішній рік приніс хлопцеві нову славу. Взимку виступав на змаганнях дорослих борців і виграш три поєдинки, програвши лише один. Так Григорій став першорозрядником. Близько двадцяти юнаків

і ще більше дорослих займаються класичною боротьбою в спортивному товаристві «Кремгесбуду» «Авангард».

Серед дорослих спортсменів чудові успіхи має двадцятирічний Олександр Сесій, хлопець з вольовим обличчям і веселими очима. Він також має перший спортивний розряд з класичної боротьби.

— Скільки радості було восени торік, коли в листопаді на змаганнях у селищі Хрущов Олександр вдалося виграти навіть у майстра спорту Г. Мокляка — призера першості УРСР товариства «Авангард» за минулий рік.

Звичайно, позаду в обох першорозрядників дні, місяці напружених тренувань. Хлопці взяли правильний розгін до фінішу. І ритм у них хороший, і успіхи відрадіні.

М. МАЩЕНКО.

Ново-Георгіївський район.

Влучна відповідь

ЩОСЬ в академію до Ломоносова завітав царський вельможа. Оглянув одяг великого вченого, а щоб підкреслити бідність Ломоносова, спитав, показуючи на протертій літці камзола:

— Скажіть, шановний Михайле Васильовичу, це, мабуть, з ваших протертих літків виглядає мудрість?

— Ні, ваша величність, — відповів учений, — це мудрість заглядає під камзол.

Відвернути загрозу

війни

ПРО нестримне зростання ролі захисників миру і противників війни, про зміцнення їх єдності свідчить сесія Всесвітньої Ради Миру, що відкрилася в Делі. В її роботі взяли участь близько 300 видатних борців за мир, які представляють більше 60 держав Азії, Африки, Європи і Америки. На сесії обговорено найважливіші проблеми сучасності: загальне і повне роззброєння, мирне співіснування, національна незалежність і суверенітет, остаточно ліквідація колоніалізму. З доповіддю про досягнення і завдання прихильників миру виступив президент — виконавець ВРМ Джон Бернал. Він підкреслив, що учасники сесії повинні виробити конкретні заходи, щоб якнайкраще сприяти досягненню повного і загального роззброєння і допомогти народам колоніальних та залежних країн здобути не тільки політичну, але й економічну незалежність.

В ході дискусії, що розгорнулася на сесії, представники багатьох країн вказували на історичну важливість пропозицій про загальне і повне роззброєння, внесених на XV сесії Генеральної Асамблеї ООН М. С. Хрущовим. «Ми повинні відвернути загрозу нової війни», — заявив від імені індійського народу Пандіт Суендерлал. Посланець японського народу — один з жителів Хіросіми, що потерпіли від американської атомної бомби, Кіоші Кікава поставив вимогу негайного заборони термоядерної зброї. Багато за промовили підтримали японського делегата.

Вимоги делегатів сесії Всесвітньої Ради Миру збігаються з позицією нашої країни на нараді представників СРСР, США і Англії, що відновила свою роботу в Женеві 21 березня. Мета цієї наради — виробити угоду про заборону випробування атомної зброї. Радянський представник на нараді вказав, що одна з держав Північно-атлантичного блоку — Франція — продовжує атомні випробування. Від імені Радянського уряду він висунув конструктивні пропозиції, які передбачають, зокрема, склад органу контролю за додержанням угоди про заборону випробування. В цей орган, на нашу думку, повинні увійти представники трьох груп країн: соціалістичних, нейтральних і союзників США по воєнних блоках.

Прочитайте, це цікаво

ПАМ'ЯТНИК Богдану Хмельницькому в Києві був споруджений в 1888 році за проектом видатного російського скульптора і майстра малюнку другої половини XIX століття Михайла Йосиповича Микешина — автора відомого пам'ятника «1000-річчя Росії» в Новгороді (1862), ряду інших монументів, а також ілюстрацій до творів О. С. Пушкіна, М. В. Гоголя, М. О. Некрасова і Т. Г. Шевченка.

В своєму краєвому творі — пам'ятнику Богдану Хмельницькому — Микешин створив яскравий, історично правдивий образ славного сина українського народу, видатного державного діяча і полководця.

Народний герой зображений на коні. Могутня фігура вершника сповнена руху і енергії. За нею відчуваються народні маси, які піднялись проти іноземних гнобителів. Булавою в правій руці гетьман показує на північний схід, в бік Москви, лівою — придержує на краю гранітної скелі гарячого степового коня.

Пам'ятник увіковічне знаменну історичну подію — возз'єднання України з Росією і символізує вічну братерську дружбу двох великих народів.

Думка про спорудження пам'ятника Богдану Хмельницькому, яка виникла в середині XIX століття в передових колах української інтелігенції, знайшла гарячий відгук серед російських вчених і громадських діячів. Створювався пам'ятник на протязі двадцяти років. Початок робіт над ним відноситься до 1868 року, коли Микешин був запрошений з Петербурга до Києва для переговорів про майбутнє пам'ятника. Микешин з великим бажанням і громадським почуттям взявся за розв'язання важливого і почесного завдання.

Спочатку затверджений проект значно відрізнявся від здійсненого пам'ятника. Крім основної кінної статуї, в композиції постаменту автор проекту мав на меті включити три рельєфи, скульптурну групу і ряд інших фігур. Ці додаткові скульптури повинні були ще повніше розкрити патріотичну ідею і показати найважливіші епізоди визвольної війни українського народу під керівництвом Богдана Хмельницького проти пансько-шляхетської Польщі.

Однак, в процесі роботи скульптору довелося відмовитись від первісного задуму. Значну роль при цьому відіграли матеріальні утруднення, а також протидіяння царського уряду, який не відпустив на пам'ятник ніяких асигнувань.

Пам'ятник споруджувався за народні кошти, зібрані по всій Росії добровільним приношенням. Не в приклад існуючим класам простий народ з величезним ба-

жання вносив свою трудову копійку. Але грошей на здійснення пам'ятника в його первісному викладі все рівно не вистачало. Тоді довелося обмежитись лише кінною статуєю. В 1873 році Микешин приступив до її здійснення. Але й тут уряд не пішов назустріч скульптору. Для виконання монумента довго не знаходились спеціальних приміщень. Микешин змушений був збудувати майстерню на свої кошти. Все це дуже затягнуло роботи.

В 1878 році Микешин завершив роботу над скульптурою, а в 1880 році вона була відлита в бронзі і відправлена до Києва.

Пам'ятник встановлений на площі біля Софійського собору, де в 1648 році український народ урочисто зустрів Богдана Хмельницького як визволителя. Великі утруднення були зв'язані зі спорудженням постаменту. Після довгих обговорювань вирішено було зробити постамент із неотесаних гранітних блоків по формі, що нагадує стародавній курган, яких багато було розкидано по українській землі.

Але за цю дуже складну роботу довго не брався жоден із місцевих архітекторів. До того ж всі зібрані кошти були вже витрачені. Неодноразові звертання до уряду за наданням фінансової допомоги для завершення спорудження пам'ятника не давали результатів. Лише в 1887 році була відпущена необхідна сума. Роботу по спорудженню постаменту керував київський архітектор В. Николаєв, який чудово справився зі своїм завданням.

Відкриття пам'ятника вилилось у велике народне торжество.

Пам'ятник Богдану Хмельницькому, який відзначається високими ідейно-художніми якостями, є одним із кращих творів російської монументальної скульптури.

В. ПАРАМОНОВ,
кандидат мистецтв.

У рослинному царстві

НА ОСТРОВІ Суматра росте найбільша в світі квітка-рафлезія арнольді. Вона має більше метра уперек, біля 2,5 метрів в окружності і важить більше 10 кілограмів. У рафлезії арнольді немає ні листків, ні стебел. Чим же живиться ця квітка? Виявляється вона живе за рахунок соків, які висмоктує з коріння рослини, на якій осезається. Цікаво, що цей гігант квіткового царства виростає в самій найменшій наслідниці.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В кінотеатрах міста

КІНОТЕАТР ІМ. ДЗЕРЖИНСЬКОГО «Граф Монте-Крісто» (I серія). Початок о 9 год. 20 хв., 4 год. 20 хв. дня та о 8 год. вечора. (II серія) об 11 год. 20 хв., 1 год., 2 год. 40 хв. дня, 6 год. 20 хв., 10 год. вечора.

КІНОТЕАТР «МИР». «Мжари над Борськом». Початок о 12 год., 2 год., 4 год. дня, 5 год. 50 хв., 7 год. 40 хв. та о 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «ХРОНИКА». Для дітей «Таємниця шифру». Початок о 10 год., 11 год. 45 хв. ранку, 1 год. 30 хв. дня. Хронікально-документальні фільми: «Розповіді моря», «Новини дня № 10/61», «Радянський спорт № 2/61» з 3 год. 30 хв. до 9 год. вечора. Художній фільм «Ехо». Початок о 9 год. 30 хв. вечора.

КІНОТЕАТР «СИВАШЕЦЬ». «Солдати без мундирів». Початок о 3 год. 40 хв., 5 год. 40 хв., 7 год. 40 хв., 9 год. 40 хв. Для дітей «Літаючий корабель». Початок о 9 год. 40 хв. ранку, 11 год. 10 хв., 12 год. 40 хв., 2 год. 10 хв. дня.

КІНОТЕАТР «СУПУТНИК». 1-2 квітня «Літак відходить о 9-й». Початок о 4 год., 6 год. дня та о 8 год. вечора. 2 квітня. Для дітей — «Врятуване посеління». Початок о 12 та 2 год. дня.

(ТАРС).

(Огляд повідомлень ТАРС)

Пропозиції СРСР можуть стати базою для домовленості на Женевській нараді. Проте, судячи з виступів західних держав, вони продовжують тактику затягування і ускладнення переговорів.

За незалежність

і нейтралітет Лаосу

ЗА ОСТАННІЙ час світова громадськість стурбована повідомленнями про підготовлене імперіалістами розширення агресії проти Лаосу. До берегів Південно-Східної Азії нирушили три американських авіаносці, що супроводжуються двома десантними кораблями з морською піхотою. Одночасно військам заколотників, які борються проти законного уряду Лаосу, доставлено нові партії зброї і боєприпасів. Розширення імперіалістичної агресії в Лаосі присвячене і засідання ради воєнного блоку СЕАТО, яке відкрилося в тайландській столиці Бангкоку. Воно відбувається під лоуном посланця іноземного втручання в справі Лаосу.

Проте лаоський народ дає рішучу відсіч агресорам та їх найманцям. Голова партії Нео Ляо Хак Сат принц Суфанувонг заявив по радіо, що всі лаотянці, як один чоловік, піднімаються на захист своєї батьківщини і зривають агресивні заміри інтервентів. Прем'єр-міністр Лаосу Суванна Фіма під час своєї поїздки по країнах Азії і Африки підкреслив, що лаоський народ вимагає припинення втручання в його внутрішні справи і згодний на проведення міжнародної конференції з метою мирного врегулювання лаоської проблеми.

Становище в Лаосі було предметом обговорення під час зустрічі міністра закордонних справ СРСР А. А. Громико з президентом США Д. Кеннеді, що відбулася 27 березня. Після зустрічі А. А. Громико зробив заяву для преси, в якій вказав, що в ході розмови з Кеннеді обидві сторони висловили надію на можливість врегулювання становища в Лаосі мирним шляхом.

«Похід за мир»

ДЕСНА цього року відзначена актизацією миролюбних сил у Сполучених Штатах. Після мітингу за мир у Чикаго, Бостоні, Вашингтоні та інших містах американці доброї волі почали «похід за мир». Учасники походу, які виступають проти воєнної підготовки в США, пройдуть від Райтстауна (штат Нью-Джерсі) до Нью-Йорка. На першому етапі двохсоткілометрового походу в колонах переважала молодь — студенти Колумбійського, Корнелльського, Нью-Йоркського та інших університетів, робітників і сільська молодь, учні середніх шкіл. Учасники походу несуть прапори і плакати з лозунгами, що закликають заборонити випробування ядерної зброї, вимагають повного і загального роззброєння.

«Похід за мир» підтримують багато масових організацій у США. Деякі міста Америки оголосили, що «походом миру» вони відкриймають «тиждень миру».

(ТАРС).